

Jsmo v Boží škole

Zdravím vás přátelé. Máte chvíli? Pokud ano, zvu vás / nás všechny do Boží školy. A co se bude vyučovat? Posuďte sami.

Prožíváme květen, měsíc P. Marie. Liturgicky stále ještě slavíme dobu velikonoční. Jenže ve všedních dnech řada z nás finišuje ve škole, v práci, nebo nám vrcholí přípravy na prázdniny.

Žijeme hnáni množstvím povinností a mezi prsty naší pozornosti protéká požehnání pro dnešní den, a jako zlaté zrnka mizí v propasti uplynulých dní.

Jsmo uprostřed velikonoční doby, která vyvrcholí sesláním Ducha Svatého. Co myslíte, proběhnou Letnice i letos, i v našich společenstvích? Věřím, že Duch sv. přijde a s Ním i pozvání k úkolům, pozvání k práci na sobě, pozvání do Boží školy, do další třídy.

Byl jsem Ježíšovým učedníkem, jedním z těch, kteří se společně s apoštoly potulovali Palestinou. Viděl jsem zázraky, o kterých by se vám nesnilo. Ty množství lidí, kteří za Ježíšem přicházeli... Tehdy, když na svátek paschy slavili s Ježíšem jen apoštolové, se nám všem zbořil svět. Po večeři šli apoštolové a Ježíš společně do zahrady a tehdy to začalo. Zrada Jidáše, potom rychlý soud. Dřív než jsme mohli cokoli udělat, byl Ježíš ukřižovaný. Jenže, byli bychom tehdy schopni vůbec něco udělat?

Bylo nám smutno, jednak protože zabili našeho přítele, a současně... Tehdy to vypadalo, že přichází doba Ježíšovy slávy, čas vlády nad Izraelem. Jak jsme tehdy byli slepi a hloupi.

Po smrti Ježíše, po pár dnech jsme se rozloučili s apoštoly, a vraceli jsme se domů. Ženy sice přinesly zprávu, že našly prázdný hrob, Petr a Jan tam potom šli a potvrdili to. Nevěděli jsme, co si máme myslet, co máme dělat, proto jsme šli domů.

Vzpomínám si, jak jsme šli v tichu s Kleofášem, a připojil se k nám pocestný, pozdravili jsme se, jak se sluší. Nám s Kleofášem ale nebylo do řeči, tak že důvod našeho smutku musel náš nový známý z nás vlastně vydolovat. Vypravovali jsme o událostech posledních dní. A on nás zpražil za naši nechápavost, potom vyprávěl, vysvětloval. Nevěděl jsem, kam tím vším míří, ale vnitřně jsem měl pocit, jako by svítalo, a tma našich smutků se poroučela pryč. Vzpomínám si na to rozcestí, kdy dělal, jako by chtěl jít dál. A jakou radost mu udělalo, když jsme ho přesvědčovali, aby zůstal. Zůstal s námi, a tam u stolu se to stalo... My pochopili, my jsme ho konečně poznali.

V dalších dnech jsme se s Ježíšem potkali ještě několikrát, naposled při Jeho nanebevstoupení. Tam nám slíbil, že pošle Ducha utěšitele. A tak jsme čekali dalších 10 dní, s apoštoly a ženami jsme se potkávali a modlili. A jednoho dne jsme něco prožili, a já pro to nemám ty správná slova. Petr a další mluvili neznámými jazyky, děly se uzdravení. Stovky a tisíce prohlašovaly, že věří ve Zmrtvýchvstalého.

I já věřím, byl jsem u toho a přeju i tobě, abys uvěřil. Abys dal svůj život do rukou Zmrtvýchvstalému, nechal se vést Duchem utěшитelem. A žil... Přeju ti letnice, o jakých se nikomu nesnilo, přeju ti průvan Ducha Svatého.

Učedník, očitý svědek